

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО -

«ЛИЦАР НА БІЛОМУ КОНІ» В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

«ЛЕБЕДІ
МАТЕРИНСТВА»

Олесь Гончар

«Серед літераторів трапляються й такі, без яких їхня доба могла би спокійно обійтися, нічого істотного не втративши... А є такі, чия творчість стає мовби часткою нашого буття, часткою повітря, яким ми дихаємо... Симоненко такого типу поет!»

**Василь Симоненко -
«лицар на білому коні»
в українській літературі**

**Скільки б не судилося страждати,
Все одно благословлю завжди
День, коли мене родила мати
Для життя, для щастя, для біди.**

В.Симоненко

Рідна мати

Ганна Трохимівна Щербань

Рідна хата

с.Біївці на Полтавщині

**В.Симоненко за
роботою**

Аналіз поезій

Я...

Тема: Заклик до сприйняття людської гідності, неповторності кожної особистості.

Ідея: Довести читачеві, що кожна людина неповторна. Ідея людської гідності, гордості за того, "що ти - людина", доповнюється тут мотивом уселюдської спільноти яскраво вираженим протестом проти диктату сили, авторитарності".

Мотиви: справедливість, життєздатність, самоповага. Через ці мотиви автор яскраво передав образи свого власного «я», народу, влади.

Провідним художнім засобом є — «Ми — не безліч стандартних «я», а безліч всесвітів різних.»

Епітети: «Очицями, повними блекоти», «Він гримів одержимо і люто», «лице рябе».

Протиставлення: «Ми — це народу одвічне лоно, ми — океанна вселюдська сім'я.»

Афористичний висновок вірша "Я..." можна сприймати як максимум самого поета, його розуміння призначення кожної людини на землі.

Ти знаєш, що ти – людина?

Історія написання поезії.

Ставлення до людини як до гвинтика, яке принижувало людину, її гідність, убивало її творчий дух — це і змусило написати В. Симоненка вірш «Ти знаєш, що ти — людина?» Ця поезія належить його збірці «Земне тяжіння». Завдання кожної особистості, кожної людини — дати відповідь на питання, яке містить назва програмового вірша В. Симоненка.

Тема: роздуми письменника про швидкоплинність життя, протягом якого кожний повинен встигнути покохати, зробити добрі справи.

Ідея: заклик раціонально використовувати час, відведений на життя, поспішати жити.

Основна думка: людина — велике створення на землі, вмій з гордістю носити це ім'я, кожна людина неповторна.

Проблематика твору.

- людина і суспільство (призначення людини на землі);
- індивідуальність кожної людини;
- швидкоплинність часу і життя.

Художні особливості поезії.

Повтори:

Усмішка твоя — єдина,

Мука твоя — єдина,

Очі твої — одні.

Риторичні запитання:

«Ти знаєш, що ти — людина?»

«Ти знаєш про це чи ні?»

Риторичний оклик: «Гляди ж не проспий!»

Епітети: «люди добрі, ласкаві, злі», «усмішка, мука єдина».

Ігор Морозов

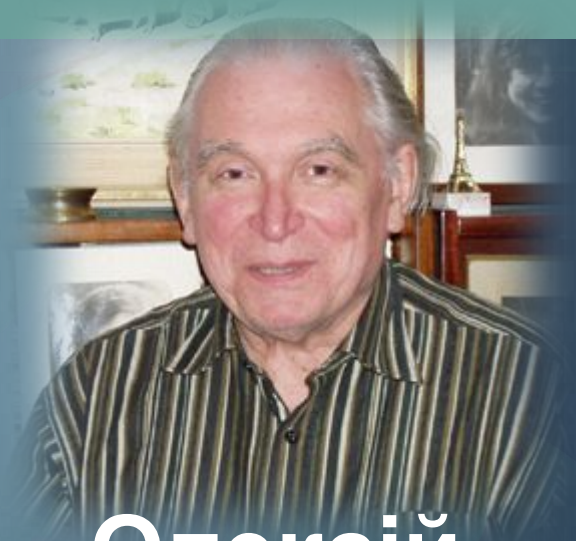
УКРАЇНСЬКІ КОМПОЗИТОРИ, ЯКИХ ЗАЧАРУВАЛА ЛІРИКА В.
СИМОНЕНКА

Андрій
Пашкевич

Микола
Литвин

Олексій
Чекаль

